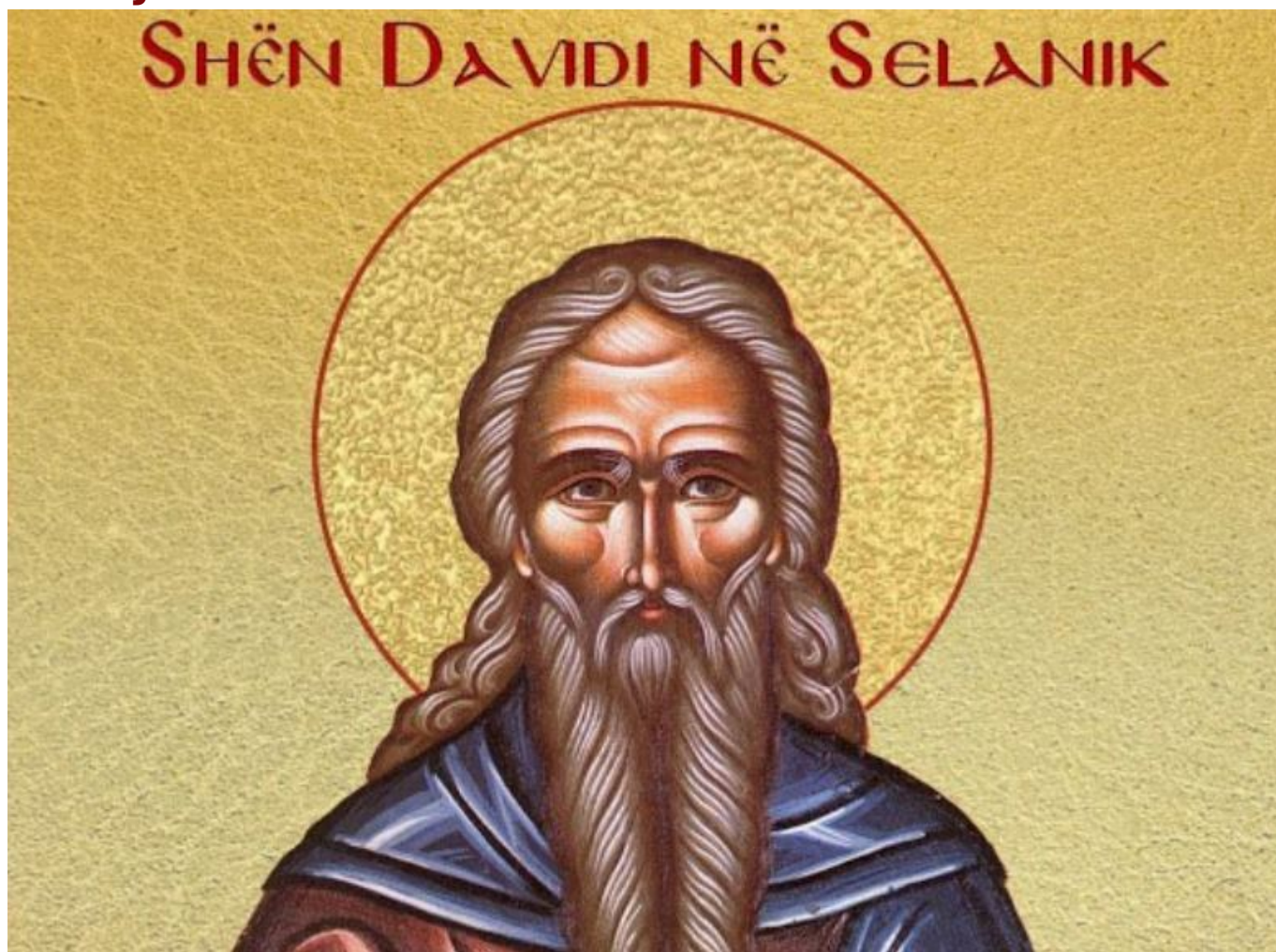

Shenjtori i ditës

E premte, 26 qershor 2020 – Shenjtori i ditës.

JEMI NË KRESHMËN E APOSTUJVE.

Oshënar Davidi në Selanik. Joani i Gotisë. Hierodëshmor Vigjili i Trentos.

– Oshënar Davidi në Selanik –

Lindi rreth vitit 450 në Mesopotami. Që i vogël iu përkushtua Perëndisë dhe, mbasi e dha lëmoshë pasurinë e tij, shkoi në Selanik. Vendosi që të ushtrohej për tre vjet si stilit dhe madje mbi një bajame, saqë, përveç të ftohtit dhe vapës, i duhej të duronte lëkundjet kur frynte erë. Përulësia e skajshme dhe mundimi në vendin shumë të ngushtë, që mezi nxinte një krevat të vogël, e bëri “apathos” (pa vese) dhe të dëgjuar në qytet. Shumë rendnin poshtë “pemës-amvon” (podiumi i Kishës ku lexohet Ungjilli), për të dëgjuar “cicërimën e bukur” të predikimit të “shpendit hyjnor”.

Mbasi kaluan këta tre vjet, një engjëll e porositi që të zbriste dhe kryepiskopi bashkë me klerin e zbritën me nderime. Atëherë u vendos në manastir. Sipas burimeve të tjera, jetoi në manastir para se të ngjitej në pemë. Ndërmjet mrekullive të tij përmenden shërimet e një të verbre dhe të një demonizuari, që u bënë kur i shënoi me shenjën e kryqit.

Megjithëse fillimisht nuk donte, u dërgua me dy nxënës të tij si ndërmjetës i selanikasve të mbreti Justinian I (527-565). Bëhej fjalë për një çështje shtetërore në favor të popullit: Kërkonin që të zëvendësohej eprori i tyre tiranik (ose të transferohej selia e qeveritarit nga Sirmi në Selanik, i cili hiqte shumë nga barbarët). Ai kishte një pamje patriarku. Mjekra i arrinte deri te këmbët. U prit me respekt të thellë prej çiftit perandorak. Shenjti vuri në pëllëmbën e tij qymyr të ndezur dhe temjan. E temjanisi mbretin dhe senatin, pa u djegur.

Kërkesa u mor parasysh dhe shenjti lundroi drejt Selanikut, por pak para mbërritjes fjete (rreth vitit 535), ashtu siç kishte parathënë para nisjes. Atëherë ndodhën ngjarje të mbinatyrshme. U dëgjuan të psalura qiellore dhe u ndien aroma hyjnore. E varrosën në manastir, siç kishte kërkuar.

Sipas Limonarit (kap. 69) u ushtrua edhe si i mbyllur dhe, kur lutej, qelia e tij ngjante sikur digjej.

Mbas dy shekujsh, afërsisht, u bë transferimi i lipsanit të tij të hijshëm, i cili u gjet i paprishur. Që prej kryqëzatave të shekullit të 13-të, lipsani gjendet në Itali.

David, hebraisht do të thotë: shumë i dashur.

SHĒN DAVIDI NĒ SELANIK

— facebook.com/koash1991